

изложение на Шкорпил. В селото е съхранен спомен за посещение на аязмото на Петковден и извършване на обредни действия, както и за лечение на болести. „Тя, аязмата, е чак горе, тя лекуваше ино време - който не вижда, не вижда. Тя колко дена не бълва и доажда ден да бълва. Ино време леля ми си била спяпа нещо и били деца и на тъз аязма три дена и три нощи сидял дядо да чака и тя бълва през нощта и те я вардат водата и леля с тъз вода са умила и оздравяла. Тя била най-малката и са оженила у Тополчане. Казвала са Райна.”⁷ Отново Шкорпил съобщава: „На Спасовския манастир са биле подчинени близките скити. Един от тях се е намирал на юг от манастира, гдето още до днес личат остатките на една малка черквица (параクリс), която е била посветена на Св. Троица. **Близо до черквицата се намира една дупка, издълбана в песъчлив камък; тя види се да е служила за прибежище на пущинаците.**” Тази ниша е с размери 200 см височина и 150 см дълбочина. Непосредствено до нея (по информация на местни жители) върху полегата песъчлива скала е имало изсечени улеи, но скала е била унищожена от цигани, в чийто двор е попаднала. А според друга информация тези ниши са били две, но втората е унищожена.⁸

“Следите от друга една черквица, която по предание е била посветена на Св. Мина, се забележават в источната посока от манастирът, до подножието на върхът Божурец.” (Шкорпил 1886: 6) Местни предания са съхранили информация за съществуването на такива скитове - „Дето й пещерата е било църква... Баба ми казваше, че горе е било църква... Не помна да са ходяли там на някой ден”.⁹ При обхождането на терена приблизително беше установено тяхното място, а

⁷ Инф: Ганка Иванова Стоянова, р. 1928 в с. Сотирия, 4 отд., пенсионер. Зап. Диан Желязков Дряновски, р. 1972, средно, строител

⁸ Инф: Георги Маринов Славов, р. 1934 г., с. Сотирия, пенсионер

⁹ Инф: Ганка Иванова Стоянова, р. 1928 г. в с. Сотирия, 4 отд., пенсионер. Зап. Диан Желязков Дряновски, р. 1972 г., средно, строител